

Ljeto wuczi nas, so scha ludzaza Mudrosz niczo nepomha
a Czloweka Proza podarmo je, dyz Boh Semju newo-
phtuje a ju se swojich nebeskich Studniczkw newobo-
haczi. — Ty sam, Kneze, kronujesch to Ljeto
stwojej Dobrocziwoszju a twoje Stopy ka-
paju sTucznoszu!

S, da newusbjen so Nichto we Bohu pscheczivnej
Hordoszi, ponizujcze so schitzy psched Schehomozu teho
Najwoscheho a posnajcze stobokim Sahanibenjom: Czlo-
wek, ton slaby Proch teje Semje, niczo nesamoze; pola
Boha je Mudrosz a Moz, Kada a Kosom;
schitkon dobry Dar a schitkon dokonjany Dar
pschindze sWoskoszje delje wot Wotza teho
Sswjetla. Tehodla dyrbimy my nasch dzenfnischi
dzakomny Sswedzen tejs wobendz

2.

swutrobnym Dzakom. Nejsu wasche Broznje
a Komory ljetsa tejs stak kopathmi Bozimi Darami napel-
nene, kajz po tych bohathch znjach tych poslenich Ljetow,
da sze wy wot tych nasymnych Sshwow tola prawje rjane
a Dzaka hodne znjowe znowanje fromadzowacz moli.
Neje Boh ljetsa tejs wele Trawy sa Skot narosz dat,
da je won tola zito Ludjom kWuzitku se Se-
mje wuwedl. Dyrbimy my tejs pschi tej pschezo hishcze
trajazej Ssuchoczi so bojecz, so my, (kajz njetko, we tym naj-
ljepshim Czaku hizom), wosebje psches Sshmu dosz Zhrobny
sa nasch Skot nesnjejemy, a schelakich druhich, nam schitkim,
menujzy pak tym Khudym kschjednemu Naszyczenju nusnych
Potrebnoszjow budzemy parowacz dyrbecz, da je nam ton
Knes tola hacz shym tak nadny byl, so my dzenfa sDzakom
posnacž dyrbimy: Za Dobrota teho Knesa czini,
so snami Konz neje: dokelz jeho Ssmilnosz
nepshestane; ale je kojzde Kano nowa: twoja